Нацыянальныя паркі

Нацыянальны парк - гэта тэрыторыя не менш 1.000 **га, якая вылучаецца асаблівымі навуковымі, прыроднымі, грамадскімі і культурна-выхаваўчымі цэннасцямі, дзе падлягаюць ахове законам некранутасць прыроды і своеасаблівасць рысаў яе краябразу**.

Галоўнай мэтай нацыянальнага парку з🔔яўляецца захаванне цэласнасці роднай прыроды даннай мясцовасці, а таксама ўзнаўленне знішчаных і знікшых элементаў прыроды. Усякая дзейнасць на тэрыторыі нацыянальнага парку мае на мэце ахову прыроды і з🔔яўляецца прыярытэтнай у параўнанні з іншай.

Нацыянальны парк даступны грамадству на умовах, якія агавораны ў плане аховы і які дзейнічае на працягу 20 год.

За ўваход або выкарыстанне цэннасцяў прыроды нацыянальнага парку, яго ўстаноў і аб🔔ектаў можа збірацца плата, вялічыню якой устанаўлівае дырэктар парку. Аплата прызначаецца на ўтрыманне турыстычных і адукацыйных інфраструктур, а таксама на іншыя патрэбы па ахове прыроды.

Утварэнне, павялічэнне, памяншэнне альбо ліквідацыя нацыянальнага парку можа наступіць толькі з згоды уласцівых мясцовых органаў, ці зацікаўленых асоб тэрытарыяльнага самакіравання, на тэрыторыі якіх плануюцца вышэйшыя змены.

Змена сбосабу выкарыстання зямлі альбо нерухомасці нацыянальнага парку патрабуе згоды дырактара парку.

З рашэння ад 19 кастрычніка 1991 г. (Дз № 99, пазней 1079 са зменамі)